

CE LUME MINUNATĂ

Victoria MĂRGINEANU

Stiți povestea cu Alba-ca-Zăpada ce locuia împreună cu cei șapte pitici. Și povestea în care fata moșneagului a învins prin munca proprie. Cu siguranță, știți și despre Făt-Frumos, ce se lupta cu zmeii. Ei bine, dar acum să vorbim despre alte povești. Cea în care Alba vorbește cu piticii doar pe Skype, în care fata tatei îi mituiește pe toți și în care Făt-Frumos se luptă cu „zmeii” mereu.

Trăim fiecare dintre noi o poveste similară. Nici pe departe tangențială cu cea pe care ne-am imaginat-o în copilărie. Nu e vorba de a locui cu piticii, de a discuta cu

din semnificație. Altfel, cum ne explicăm Pădurea Domnească, care a găzduit nu doar întâmplările unui basm, ci scenariul unui adevărat thriller? Nici nu vreau să-mi imaginez că protagoniștii acestuia fac justiție și că, în pofida tuturor nelegiuirilor pe care le comit, stau bine-mersi în fotolii, în funcții înalte. Iată lumea minunată în care trăim!

Printre problemele care își așteptau rezolvarea a fost și liberalizarea vizelor. Aceasta a avut un final fericit și acum putem călători liber în Europa. Da! Însă nu atât de ușor. La vamă trebuie să prezinți un set de acte aproape ca la obținerea vizei. Iar dacă mai ai și un salariu care îți permite să trăiești doar cu ziua de azi, atunci despre ce călătorii mai poate fi vorba? Iată lumea minunată în care trăim!

Eu, o tânără care abia îmi finalizez studiile de licență, ce să fac în această lume? Cum să mă adaptez la o poveste total diferită așteptărilor mele? Acum, când trebuie să mă gândesc la un master potrivit și la dezvoltarea personală, mă gândesc cum voi putea activa în

continuare aici, cât de mult se vor extinde evenimentele din țara vecină sau de ce mulți dintre prietenii mei au văzut și mai vād în obținerea cetățeniei române doar o posibilitate de a lucra în afară și de a călători mai ușor.

Toate încercările de camuflare a adevărului și a libertății nu reprezintă decât o țesătură diafană asupra esenței. Toți cei care perturbă starea de lucruri și evoluția firească își doresc cu tot dinadinsul să fim niște tineri plictisiți, izolați și indiferenți. Să ne atrofiem într-un cerc îngust și iluzoriu. Să devenim niște telecomenzi, prin intermediul cărora politicienii vor ghida viitorul, care se prevede a fi unul robotizat. Și atunci nu se va mai alege nimic din toate visurile noastre.

Am ratat copilăria, am ratat părinții plecați peste hotare, am ratat studiile dorite din motive financiare, am ratat libertatea. Acum să nu ne ratăm și pe noi înșine. Să facem cumva această lume cu adevărat minunată!

TOȚI CEI CARE PERTURBĂ STAREA DE LUCRURI
ȘI EVOLUȚIA FIREASCĂ ÎȘI DORESC CU TOT DINADINSUL
SĂ FIM NIȘTE TINERI PLICTISIȚI, IZOLAȚI ȘI INDIFERENȚI.

un cuptor sau de a ne deplasa cu o mașină zburătoare. E vorba de a trăi decent. În adevăr și libertate.

Parcă tocmai acestea ar fi niște comori fermecate pe care nu le putem găsi atât de ușor. Un argument sunt și cei cinci ani care au trecut de la evenimentele din șapte aprilie. Ani reflectați în unicul lungmetraj dedicat acestui eveniment, „Ce lume minunată”, în regia lui Anatol Durbală. Ani de tăcere și resemnare. Ani în care s-au pierdut dovezile. S-au amânat verdictele. Și, într-un final, la unele dintre ele s-au închis cazurile. Iată lumea minunată în care trăim!

Basmele clasice înglobează deseori simbolul pădurii, dar nici în actualitate aceasta nu și-a pierdut